

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Patent- und Markensenat (Austria) w dniu 6 września 2012 r. — Backaldrin Österreich The Kornspitz Company GmbH przeciwko Pfahnl Backmittel GmbH

(Sprawa C-409/12)

(2012/C 399/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Patent- und Markensenat

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Backaldrin Österreich The Kornspitz Company GmbH

Strona pozwana: Pfahnl Backmittel GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy znak towarowy stał się „nazwą powszechnie używaną w odniesieniu do towarów lub usług” w rozumieniu art. 12 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2008/95/WE ⁽¹⁾, jeżeli:
 - a) przedsiębiorcom jest wprawdzie wiadome, że chodzi w tym względzie o wskazanie pochodzenia, jednakże z reguły nie ujawniają tego wobec konsumentów, oraz
 - b) konsumenci postrzegają znak towarowy (także) z tego powodu już nie jako wskazanie pochodzenia, lecz jako nazwę powszechnie używaną w odniesieniu do towarów lub usług, dla których znak ten został zarejestrowany?
- 2) Czy „zaniechanie”, o którym mowa w art. 12 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2008/95/WE ma miejsce już wtedy, gdy właściciel znaku towarowego pozostaje bezczynny, mimo że przedsiębiorcy nie informują klientów o tym, że chodzi o zarejestrowany znak towarowy?
- 3) Czy znak towarowy, który stał się w wyniku działania lub zaniechania właściciela nazwą powszechnie używaną dla użytkownika końcowego, ale nie dla odbiorców handlowych, należy uznać za wygasły wtedy i tylko wtedy, gdy konsumenci są zdani na to oznaczenie, ponieważ brak jest równoważnych oznaczeń alternatywnych?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (wersja skodyfikowana (Dz.U. L 299, s. 25).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (Niderlandy) w dniu 18 września 2012 r. — X przeciwko Voorzitter van het managementteam van het onderdeel Belastingdienst/Z van de rijksbelastingdienst z

(Sprawa C-426/12)

(2012/C 399/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X.

Druaga strona postępowania: Voorzitter van het managementteam van het onderdeel Belastingdienst/Z van de rijksbelastingdienst

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy występuje podwójne zastosowanie w rozumieniu art. 2 ust. 4 lit. b) dyrektywy [2003/96] ⁽¹⁾, jeżeli węgiel (produkt objęty kodami CN 2701, 2702 i 2704) wykorzystywany jest jako paliwo do ogrzewania w piecu wapiennym, podczas gdy dwutlenek węgla wytworzony w tym piecu wapiennym z węgla (i wapienia) służy wytwarzaniu gazu z pieca wapiennego, który następnie wykorzystywany jest jako niezbędny do oczyszczania soku dyfuzyjnego uzyskanego z buraków cukrowych?
- 2) Czy występuje podwójne zastosowanie w rozumieniu art. 2 ust. 4 lit. b) dyrektywy [2003/96], jeżeli węgiel (produkt objęty kodami CN 2701, 2702 i 2704) wykorzystywany jest jako paliwo do ogrzewania, podczas gdy dwutlenek węgla wytworzony podczas ogrzewania i zawarty w gazie z pieca wapiennego zostaje wchłonięty następnie podczas wspomnianego oczyszczania w 66 % przez wapno defekacyjne, sprzedawane rolnictwu jako nawóz wapienny?
- 3) Jeżeli występuje podwójne zastosowanie w rozumieniu art. 2 ust. 4 lit. b) dyrektywy [2003/96]: Czy biorąc pod uwagę brzmienie art. 2 ust. 4 in initio tej dyrektywy, nie ma ona zastosowania, wobec czego zainteresowana nie może powoływać się [do celów wykładni pojęcia podwójnego zastosowania w prawie krajowym w rozumieniu art. 20 lit. e) Wbm ⁽²⁾] na bezpośredni skutek wspomnianej dyrektywy?
- 4) Jeżeli występuje podwójne zastosowanie w rozumieniu art. 2 ust. 4 lit. b) dyrektywy [2003/96] i (w konsekwencji) dyrektywa ta nie ma zastosowania: Czy prawo Unii sprzeciwia się wykładni pojęcia podwójnego zastosowania według prawa krajowego, która jest węższa niż wykładnia na

podstawie wspomnianej dyrektywy, do celów nałożenia podatku takiego jak rozpatrywanego w niniejszej sprawie podatku od paliw?

(¹) Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283, s. 51).

(²) Wet belastingen op milieugrondslag (ustawa o podatkach na ochronę środowiska).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Bacău (Rumunia) w dniu 21 września 2012 r. — Elena Luca przeciwko Casa de Asigurări de Sănătate Bacău

(Sprawa C-430/12)

(2012/C 399/16)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Bacău

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Elena Luca

Strona pozwana: Casa de Asigurări de Sănătate Bacău

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 56 [TFUE] (dawny art. 49 WE) i art. 22 rozporządzenia nr 1408/71 (¹) stoją na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak art. 40 ust. 1 lit. b) i art. 45 i 46 dekretu nr 592/2008, zgodnie z którymi pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek albo członkowie rodzin tych osób, mają prawo do zwrotu całkowitej kwoty kosztów poniesionych za granicą na opiekę medyczną jedynie jeżeli uprzednio uzyskali zgodę w tym zakresie?
- 2) Czy częściowa zapłata za zabieg medyczny wykonany we Wspólnocie, w kwocie obliczonej zgodnie ze stawkami państwa członkowskiego ubezpieczenia — w niniejszej sprawie zgodnie z w art. 7a dekretu nr 122/2007 (uchylnego na mocy dekretu nr 729/2009) — stanowi ograniczenie w rozumieniu art. 56 [TFUE] (dawnego art. 49 WE)?
- 3) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie, do kwoty jakiej wysokości należy dokonywać zwrotu kosztów poniesionych przez ubezpieczone osoby w sytuacji gdy kwota płatności przewidzianych przez państwo członkowskie zamieszkania różni się od kwoty należnej za świadczenia przewidziane przez przepisy państwa członkowskiego, w którym dokonany został zabieg?

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) NR 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemierzających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunia) w dniu 24 września 2012 r. — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili przeciwko SC Rafinăria Steaua Română SA

(Sprawa C-431/12)

(2012/C 399/17)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Înalta Curte de Casație și Justiție

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Strona pozwana: SC Rafinăria Steaua Română SA

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładnia art. 124 kodeksu postępowania podatkowego zgodnie z którą państwo nie jest zobowiązane do zapłaty odsetek w związku z kwotami, których zażądano na podstawie deklaracji podatku VAT, za okres od dnia potrącenia tych kwot do dnia stwierdzenia nieważności aktów dotyczących potrącenia na mocy orzeczenia sądowego, jest sprzeczna z art. 183 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (¹).

(¹) Dz.U. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 26 września 2012 r. — ACI Adam BV i in. przeciwko Stichting de ThuisKopie i in.

(Sprawa C-435/12)

(2012/C 399/18)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ACI Adam BV, Alpha International BV, AVC Nederland BV, BAS Computers & Componenten BV, Despec BV, Dexxon Data Media and Storage BV, Fuji Magnetics Nederland, Imation Europe BV, Maxell Benelux BV, Philips Consumer Electronics BV, Sony Benelux BV, Verbatim GmbH